

Dr. Jellinek – jeden z předních odborníků na alkoholovou závislost - zjistil, že potomci alkoholiků mají několikrát vyšší pravděpodobnost, že se alkoholiky stanou také. Důležitá ale je kombinace biologických, psychologických a sociálních faktorů, k tomu, aby se časem u potomka alkoholismus rozvinul.

Je zřejmé, že dědičnost má na vztah k alkoholu mimořádný vliv. To jakým způsobem naše geny ovládají vztah k alkoholu je zatím ještě částečně tajemstvím. Nicméně pro část tohoto mechanismu vysvětlení existuje. Je to účast genu, který v mozku kontroluje receptory pro příjemný pocit. **Alkohol** je jedním z nejsilnějších stimulátorů těchto receptorů, které známe, **způsobuje pocit radosti**
. Většina lidí, kteří mají potíže s alkoholismem mají defektní formu tohoto genu. Díky tomu mají méně receptorů pro endorfiny a proto k dosažení libého pocitu
musí pít více
a může u nich vzniknout takto snadněji návyk.

Děti z rodin alkoholiků mají pravděpodobně **sníženou schopnost produkce endorfinu**, který zlepšuje náladu a "zjasňuje" náš pohled na svět. Po alkoholu pak sahají, protože jim dává něco, co sami nemají – schopnost plně prožité radosti.

V nynější době je však známo, že **genů pro vztah jedince k alkoholu je mnohem více**. Vědci se v nich začínají orientovat a více budou vědět během následujících několika let.

Jistou roli zde hrají i **psychosociální faktory**. Pokud se totiž dítě již od malička setkává doma s pitím, nikdo mu nezakazuje jeho konzumaci, nikdo mu neříká, aby nepilo, dítě to považuje za normu, běžnost a rutinu. Následně pak v budoucnu napodobuje rodiče. Tento o psychosociální faktor napomáhající rozvinutí pozdější závislosti.

Statisticky za **mimořádně ohroženou skupinou se považují mladí muži, jejichž otec je závislý na alkoholu** . Rodinná zátěž se udává asi na 64% mužských potomků!

Je dlouhodobě prokázáno, že **děti z rodin, kde je otec alkoholik** mívají v porovnání s ostatními dětmi **dvojnásobný počet úrazů, mnohem více trpí onemocněním horních cest dýchacích a dokonce pětkrát častěji jsou evidovány v psychiatrickém pracovišti**
. Nejčastěji je to však způsobené ne tím, že je jeden z rodičů alkoholik, ale i často tím, že druhý rodič svou roli nezvládá správně a dostatečně.